

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. augusztus 12.
Évközi 19. vasárnap

A szentmise ünnep

A csodálatos kenyérszaporítást követően Jézus hosszas tanítást ad az általa adott kenyérről, az élő kenyérről.

A múlt vasárnap e beszéd kezdetét olvastuk az evangéliumban, a mai napon pedig a tanítás második részletét. Egyre világosabban kiderül számunkra, hogy e szavakat János evangélista már az utolsó vacsora eseményének ismeretében, az ott történtek fényében írja le. Jézus ezt mondja: „Én vagyok az égből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem a világ életéért.” Az elmúlt vasárnapi elmélkedésben szót ejtettünk arról, hogy a szentmise és az Oltáriszentség misztérium, azaz olyan titokzatos valóság, amely által emberként találkozhatunk Istennel, egyesülhetünk vele a szentáldozásban.

Ahhoz, hogy egy találkozás létrejöjjön, két személy egymáshoz közeledése szükséges. A szentmisében is tetten érhető ez a kettős mozgás, egyrészt Isten közeledik hozzánk, másrészt mi haladunk felé. Először is nézzük meg azt, hogy miként közeledik Isten a világ, az emberek felé. Lényeges, hogy itt nem

tekinthetünk el attól, hogy Isten Szentháromság. Isten közeledése úgy történik, hogy az Atya átadja nekünk a Fiút a Szentlélek által, ez a megtestesülés titka, a Fiú pedig felajánlja önmagát az Atyának, ez a keresztáldozat titka. E két titok válik jelenlétévé újra és újra minden szentmisében.

Amikor a szentmisét bemutató pap lehívja a Szentlelket a felajánlott adományokra, a kenyérré és a borra, és azok átváltoznak az Úr testévé és vérévé, akkor megismétlődik, jelenlétévé válik Isten odaadásának csodája.

A legcsodálatosabb ajándék

Urunk, Jézus Krisztus, te vagy az örök élet kenyere! Az Eucharisztia a te legcsodálatosabb ajándékok számunkra. Miként a megszorított kenyéret ajándékként adtad az éhező népnek, és ahogyan önmagad adtad táplálékként az apostoloknak az utolsó vacsorán, ugyanígy az Eucharishtiában újra és újra önmagadat adod ajándékként.

Ugyanakkor a megszentelt és átváltoztatott kenyérben nekünk is adod magad. Ez a legnagyobb ajándék számunkra. Nem utasítjuk vissza barátságodat és ajándékokodat, hanem örömmel vesszük magunkhoz a szentáldozáskor szent testedet, amely az örök élet kenyere.

Az Úr napja

A szentmise ünnepléséhez ugyanakkor hozzátartozik egy másik mozgás is, az ember közeledése Isten felé. Nemcsak adományainkat, a kenyéret és a bort ajánljuk fel Istennek, hanem önmagunkat is, azaz áldozatunkat, önfelajánlásunkat Krisztus áldozatához kapcsoljuk, s ezt a mennyei Atya elfogadja.

Mivel a szentmise nem csupán az egyén, hanem a közösség találkozása is Istennel, ezért a plébániai közösség minden tagja tartsa azt fontosnak, hogy részt vegyen a közös ünneplésben, a vasárnapi szentmisén! A keresztény közösség tagjai a kezdetektől fogva a vasárnapot, az Úr feltámadásának napját kiváltságos napnak tekintették, amelyen összegyűltek a templomba, hogy közösen imádkozva emlékezzenek meg az Úr keresztthaláláról és feltámadásáról. Felidéztek az utolsó vacsora eseményét és Jézus parancsa szerint elvégezték a kenyértörés szertartását, mintegy hálaadásként Istennek a megváltásért. A szentmise és a szentmisén való részvétel Istennek szenteli a vasárnapot, amely nap így egészen az egyéni és közösségi imádkozásnak, a megnyugvásnak és a pihenésnek, a lelki feltöltődésnek, a másokkal való szeretetközösség örömeinek szentelt nap. Aki megérti, hogy ez a nap, a vasárnap valóban Istennek szentelt nap, az aligha fogja például bevásárlásra vagy más, hétköznapi is elvégezhető munkára pazarolni idejét ezen a napon.

Szenteljük a vasárnapot Istennek, szenteljük arra, hogy találkozzunk a felénk közeledő Istennel! Tegyük valóban ünneppé ezt a napot!

**Évközi 19.
vasárnap**
1Kir 19,4-8
Ef 4,30 - 5,2
Jn 6,41-51

Hétfő
Ez 1,2-5.24-28c
Mt 17,22-27

Kedd
Ez 2,8 - 3,4
Mt 18,1-5,10.12-14

**Szűz Mária
mennyebevétele**
Jel 11,19; 12,1-6a.10
1Kor 15,20-27
Lk 1,39-56

Csütörtök
Ez 12,1-2
Mt 18,21-19,1

Péntek
Ez 16,1-15.60.63
Mt 19,3-12

Szombat
Ez 18,1-10.13b.30-32
Mt 19,13-15

**Évközi 20.
vasárnap**
Péld 9,1-6
Ef 5,15-20
Jn 6,51-58